

تأثیر ترکیب گیاه سنتی اسفرزه و ورزش بر حساسیت انسولینی رت های نر دیابتی

شده با استرپتوزوتوسین

حسام پارسا*^۱ سارا رجبی^۲

۱. استادیار، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزش، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

۲. کارشناسی ارشد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزش، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

*Email: h.parsa@basu.ac.ir

چکیده

زمینه و هدف: مطالعات نشان داده اند که اجرای فعالیت ورزشی و نیز، مصرف گیاه اسفرزه، منجر به افزایش حساسیت انسولینی در افراد دیابتی نوع ۲ می شود، اما اثر دوازده هفته شنای پیش رونده همزمان با مصرف گیاه اسفرزه، به خوبی مشخص نیست. از این رو، هدف از تحقیق حاضر، بررسی اثر دوازده هفته تمرین شنا و مصرف خوراکی گیاه اسفرزه بر روی حساسیت انسولینی رت های نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین-نیکوتینامید (STZ-NA) می باشد.

روش کار: تعداد پنجاه سر رت نر صحرایی با استفاده استرپتوزوتوسین، به روش درون صفاقی، دیابتی گردیدند. رت ها، به پنج گروه (۱۰ تایی): ۱. کنترل (C)، ۲. دیابتی شده با استرپتوزوتوسین و نیکوتین آمید (D)، ۳. دیابتی شده با اجرای تمرین شنا (DT) ۴. دیابتی شده با مصرف گیاه اسفرزه (DP)، ۵. دیابتی شده با اجرای تمرین شنا و مصرف گیاه اسفرزه (DPT)، تقسیم شدند. در انتهای پروژه تست تحمل گلوکز خوراکی انجام شد و به دنبال تشریح رت ها نمونه ی سرم برای برای آنالیز بیشتر جمع اوری گردید.

یافته ها: تمرین شنا سبب افزایش حساسیت انسولینی و کاهش تری-گلیسرید سرمی در گروه های دیابتی و دیابت و ورزش گردید. هم-چنین، مشاهده شد که مصرف گیاه اسفرزه در گروه دیابتی، باعث افزایش حساسیت انسولینی در آن-ها شده، اما تاثیری بر کاهش مقدار تری-گلیسرید آن-ها نداشته است. اجرای هم-زمان شنا همراه با مصرف گیاه اسفرزه، تاثیر معنادارتری داشته است

نتیجه گیری: انجام فعالیت بدنی و مصرف گیاه اسفرزه میتواند منجر به کاهش مقادیر سرمی تریگلیسرید، و نیز افزایش حساسیت انسولینی در رت دیابتی نوع دو گردد.

کلیدواژه ها: دیابت نوع ۲، ورزش شنا، حساسیت انسولینی، گیاه اسفرزه